

Γράμμα της Σύνταξης

Αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι

Τα Ελληνικά Διαβητολογικά Χρονικά συνεχίζουν την επιτυχημένη πορεία τους με την καθιερωμένη πλέον έκδοση τεσσάρων τευχών ετησίως. Στο πρώτο τεύχος του 2011 θέλω να ευχαριστήσω όλους όσοι συνέβαλαν στην έγκαιρη κυκλοφορία των τευχών και στη διαμόρφωση της αξιόλογης ύλης τους.

Η οικονομική κρίση είναι παρούσα και από δι τι φαίνεται είναι εξόχως σοβαρή, με αποτέλεσμα την πρόκληση μιας γενικής εθνικής κατήφειας, η οποία φτάνει ώς την κατάθλιψη. Λυπάμαι που θα το πω, αλλά έχω την εντύπωση ότι δεν κάνουμε όλα αυτά που θα έπρεπε, για να βγούμε το συντομότερο από την κρίση. Οι περιοπές σε χαμηλοσυνταξιούχους έγιναν αδικαιολόγητα ακόμη και σε ποσά συντάξεων των 700 ευρώ. Οι καθημερινές πορείες και απεργίες δημιουργούν έναν φαύλο κύκλο προβλημάτων, αντί να βοηθούν στην έξοδο από την κρίση. Ο καλός οικογενειάρχης και σωστός πατριώτης θέλει να συμβάλει στο μέτρο των δυνατοτήτων του, αλλά ταυτόχρονα βλέπει με απογοήτευση ότι σε άλλους τομείς δεν γίνονται οικονομίες. Για παράδειγμα, η οικονομική ενίσχυση των κομμάτων καλά κρατεί – είναι κατά πολύ μεγαλύτερη αυτής που γίνεται στη Γερμανία –, οι απολαβές των βουλευτών με τα διάφορα έξτρα της συμμετοχής σε επιδοπές εκτοξεύονται στα ύψη. Αυτά βλέπει ο μικροέμπορος, ο βιοτέχνης, ο ελεύθερος επαγγελματίας, ο αγρότης και κανείς τους δεν αποφασίζει να συμπεριφερθεί απέναντι στο κράτος σαν Σουηδός ή Εγγλέζος. Βλέπει την εκάστοτε κυβέρνηση με καχυποψία, δεν έχει σιγουρά σε τι έδαφος θα βρεθεί την επομένη και δεν οιφοκινδυνεύει, δεν ξανοίγεται, αλλά συμμαζεύεται, αμύνεται ακόμη και με παρανομίες.

Η κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε θυμίζει πόλεμο. Και σε έναν πόλεμο χρειάζεται μια πανστρατιά και ενθουσιασμός για συμμετοχή στην κοινή προσπάθεια που γίνεται για να υπερασπιστούμε το έδαφός μας, τα σπίτια μας, τις γυναίκες μας και τα παιδιά μας. Προπαντός για αυτά, τα σημερινά παιδιά που δεν φταίνε σε τίποτε.

Είπα προηγουμένως τη λέξη «πόλεμος» και μόλις πέρασαν τα Χριστούγεννα, οπότε θυμήθηκα ένα ποίημα του συναδέλφου καθηγητή και πνευματικού ανθρώπου κ. Φώτη Παυλάτου, με θέμα τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο στα Χριστούγεννα του 1914, τότε που Γερμανοί και Αγγλο-Γάλλοι γιόρτασαν με ανακοκή στα χαρακώματα. Το ποίημα δημοσιεύεται στις παρακάτω σελίδες.

Επίσης, έστω και λίγο αναδρομικά, θέλω να ευχηθώ στα μέλη και στους συνδρομητές του περιοδικού για ένα έτος καλύτερο από το προηγούμενο, το οποίο δυστυχώς μας άφησε μια πικρή γεύση στο στόμα.

Ωστόσο, είμαι βέβαιος ότι η καλή πορεία της ΔΕΒΕ και του περιοδικού θα συνεχιστεί.

Δημ. Θ. Καραμήτσος
Διευθυντής Σύνταξης